

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 24Csp/206/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118213767
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Petríková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7118213767.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Luciou Petríkovou v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanému: H. J., V. XX.XX.XXXX, P. L. V. XX, Q., o zaplatenie 9.590,20 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 9 590,20 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9 590,20 EUR od 29.10.2018 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20,16% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 02.11.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 9.590,20 EUR, úrokov v sume 6.269,53 EUR, zmluvných úrokov vo výške 13,90% ročne zo sumy 9.590,20 EUR od 29.10.2018 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 9.590,20 EUR od 29.10.2018 do zaplatenia, poplatkov v sume 102,61 EUR a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil žalobu tým, že jeho právny predchodca, spoločnosť Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, uzavrel so žalovaným zmluvu, na základe ktorej žalovanému poskytol peňažné prostriedky v celkovej sume 10.000,- EUR, ktorý sa spolu s dojednaným úrokom a poplatkami žalovaný zaviazal splácať. Žalovaný neplnil úver riadne a včas, v dôsledku jeho omeškania vyhlásil dňa 25.01.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaný dlžnú sumu neuhradil ani len sčasti.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Súd vo veci pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil a v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa neospravedlnil. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

5. V konaní nebolo sporné, že dňa 07.12.2013 uzatvoril žalovaný, ako fyzická osoba (klient), so spoločnosťou Poštová banka, a.s., zmluvu o úvere pôžička na bývanie, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 10.000,- EUR, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 120. mesačných splátkach po 169,24 EUR, s ročnou úrokovou sadzbou 13,9%, pri ročnej percentuálnej miere nákladov

15,41%, priemernou hodnotou RPMN trh 13,88%, celkovou výškou nákladov 8.010,51 EUR, dátumom prvej platby do 25.01.2014 a dátumom konečnej splatnosti 25.12.2023.

6. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky voči žalovanému z právneho predchodcu žalobcu, spoločnosti Poštová banka, a.s. na žalobcu. Postúpenie predmetnej pohľadávky vyplýva z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. I/2018.

7. Dňa 29.12.2015 zaslal právny predchodca žalobcu žalovanému výzvu na úhradu dlžných splátok, ktoré sú v omeškaní viac ako 3 mesiace, ku dňu 28.12.2015 spolu v sume 799,11 EUR do 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 28.01.2016.

8. Z Aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.10.2018 súd zistil, že pohľadávka žalobcu pozostáva z istiny vo výške 9.590,20 EUR, úrokov vo výške 6.269,53 EUR a poplatkov s sume 102,61 EUR, t. j. celková výška pohľadávky je v sume 15.962,34 EUR.

9. Podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

11. Podľa ust. § 1 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa ust. § 9 ods.2 písm. j) citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

13. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa ust. § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti

17. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti

18. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa ust. § 54 ods.1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa ust. § 565 OZ v čase uzatvorenia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Poštová banka, a.s. a žalovaným vznikol právny vzťah zo zmluvy o úvere zo dňa 07.12.2013 uzatvorenej podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedenou zmluvou sa právny predchodca žalobcu ako banka v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazal poskytnúť žalovanému ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach. Aktívna legitímácia žalobcu v spore bola daná na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1/2018 zo dňa 06.08.2018 a Prílohy č. 1 k uvedenej zmluve, na základe ktorej právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

22. Vychádzajúc z listinných dokladov, ktoré boli v konaní oboznámené (aktuálny stav pohľadávky) mal súd za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne len čiastočne. Nakoľko zmluva o úvere uzavretá medzi sporovými stranami má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd pristúpil k skúmaniu jednotlivých obsahovaných náležitostí zmluvy a zistil, že v zmluve nie je v zmysle § 9 ods. 1 písm. j) správne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve sa uvádza 18.010,51 EUR (celková výška nákladov v sume 8.010,51 EUR spolu s poskytnutým úverom v sume 10.000,- EUR), čo je nepravdivý údaj, nakoľko žalovaný musí v zmysle uzatvorenej zmluvy zaplatiť 120 splátok po 169,24 EUR, t. j. 20.308,80 EUR, teda viac ako je uvedené v úverovej zmluve v časti celkových nákladov.

23. Zmluva obsahuje údaj o RPMN, avšak nie sú v nej uvedené všetky predpoklady použité na jej výpočet v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona 129/2010 Z.z.. Zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.

24. Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že pokiaľ chýba, alebo je uvedená nesprávne v zmluve o spotrebiteľskom úvere, čo i len jedna zákonom stanovená náležitosť podľa zákona č.129/2010 Z.z., je úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 10.000,- EUR, a v konaní výška uplatnenej istiny nebola sporná, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 9.590,20 EUR.

25. Podľa ust. § 517 ods.1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa ust. § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Pri omeškaní so splnením dlhu má veriteľ v zmysle vyššie uvedených ust. § 517 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka právo požadovať od dlžníka úroky z omeškania. Začiatok omeškania sa odvíja od momentu splatnosti dlhu. Ako už súd uviedol vyššie, celý úver sa stal splatným dňa 25.01.2016. Žalovaný sa teda do omeškania dostal nasledujúci deň, 26.01.2016. Keďže žalobca si uplatnil úroky z omeškania až od 29.10.2018, súd žalobe aj v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania z celej dlžnej sumy 9.590,20 EUR od 29.10.2018 až do zaplatenia.

29. Súd žalobu v časti uplatneného úroku z úveru po zosplatnení, teda v časti uplatneného vyčísleného zmluvného úroku 6.269,53 EUR a zmluvných úrokov vo výške 13,90% ročne zo sumy 9.590,20 EUR od 29.10.2018 do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol z dôvodu, že sa jedná o úrok z úveru uplatnení po zosplatnení úveru, t. j. po 25.01.2016. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že má nárok na úrok z úveru aj po zosplatnení úveru. Podľa názoru súdu, úrok z úveru prináleží veriteľovi (žalobcovi) len do zosplatnenia, od tohto momentu má žalobca ako veriteľ nárok na úrok z omeškania. Podľa ustálenej súdnej praxe, dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ale aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi žalobcom a žalovaným. Pokiaľ žalobca ako veriteľ považoval celý dlh za splatný, potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie už úrokov z úveru. Právny názor, podľa ktorého veriteľovi po zosplatnení úveru nepatria zmluvné úroky ale úroky z omeškania, považuje aj Ústavný súd Slovenskej republiky za ústavne akceptovateľný, ktorý názor vyslovil v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012. Záver, podľa ktorého veriteľovi po zosplatnení úveru nepatria zmluvné úroky vyslovil aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, ktorý uzavrel, že ak v dôsledku predčasného zosplatnenia úveru nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. K rovnakým záverom dospel aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 15Co/871/2014 zo dňa 02.09.2015 a Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch sp. zn. 5Co/479/2015 zo dňa 10.02.2016 a sp. zn. 6Co/304/2015 zo dňa 18.07.2017, sp. zn. 27Co/220/2017 zo dňa 28.11.2017, sp. zn. 6Co/303/2017 zo dňa 18.07.2017.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „CSP“) v spojení s ust. § 256 CSP a žalobcovi ako strane sporu, ktorá mala vo veci čiastočný úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva v rozsahu 20,16%. Žalobca teda celkovo žiadal, aby ku dňu rozhodnutia mu žalovaný zaplatil sumu 15.962,34 EUR, čo predstavuje istinu 9.590,20 EUR, úrok 6.269,53 EUR, a bankové poplatky v sume 102,61 EUR, čo súd vyhodnotil ako úspech žalobcu v rozsahu 60,08% a jeho neúspech v rozsahu 39,92% , a preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov v rozsahu 20,16% (60,08% - 39,92%).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).